

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 19 **10/2007**

INDIVIDUALISMUS NEBO TĚLO KRISTOVO?

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde. (Žid 11:1-2,8)

V neděli 23.9. tohoto roku se stala zvláštní věc. Došlo ke spojení dvou regionů KS Praha. Regionu Vršovice a regionu Střed. Nový region se jmenuje Střed. Z pohledu naší sborové vize a strategie to je věc neobvyklá - usilujeme nové regiony zakládat a ne jejich počet zmenšovat.

Přesto to jako starší Vršovici a Středu nechápeme jako ústup a porážku. **Věříme totiž, že spojení je Boží vůle.** Oba regiony

byly po otřesech z minula dost oslabené a chyběla síla na věci, které jsou pro život společenství důležité.

Ale důvody spojení nejsou v tomto článku tou hlavní věcí. To podstatné a průlomové je to, že ke spojení vůbec došlo. Že se po mnoha měsících modliteb, hledání a dotazování se na Boží vůli celá věc podařila.

Všichni víme, jak je těžké a někdy skoro nemožné např. zrušit či přeorganizovat nějakou domácí skupinku. Skupinku, která má jen pár lidí. Důvody jsou jednoduché. Skupinka je malá, není síla a ani chuť zvát nové lidi, o nějakém růstu a zakládání nové skupinky se nedá ani mluvit. Všichni vědí, že je něco špatně a přesto se všichni zuby nehty brání tomu, aby došlo k nějaké změně. Proč? No, jako hlavní důvod se uvádí to, že se lidé na skupince mají rádi a že se nechtějí rozejít. Ano, to je důležitá věc. Ale jsou i další důvody. **Prostě jsme na něco zvyklí a neradi to měníme.** Něco je pro nás známé, vyzkoušené a „osahané“ a nechceme riskovat a jít do nějaké nejistoty. Jsme konzervativní. Jsme „usazení“ a „zakotvení“ ve svých zvyklostech a nemáme rádi změny. Ke každé změně je třeba energie a odvahy a také něco navíc. Jsme totiž často

hodně individualističtí a jde nám často o naše potřeby a naše pohodlí. Jak se já osobně cítím a co je mne osobně příjemné.

Minulou neděli došlo v této oblasti k velkému průlom. Členové dvou různých regionů se spojili v jeden region. **Dokázali překonat mnoho odlišností a překážek a dokázali vstoupit do určité nejistoty. Vírou.** Najednou je všechno jinak. Místo scházení je jiné, doba scházení je pro mnohé jiná, mnoho lidí kolem mne je nových a neznámých, některé věci se dělají jinak, někteří vedoucí jsou noví, atd.

To je spousta důvodů ke strachu a obavám. A dobře vím, že jsme s tím museli všichni bojovat. Všichni jsme stáli před volbou. Poslechnu sebe a to, co je pro mne příjemné a bezpečné, nebo se budu ptát na Boží vůli? Budu ochoten zapřít sám sebe a vstoupit do věcí, kterých se obávám? Jsem ochoten riskovat? A nebo se rozhodnu, že nové věci, které přede mne Bůh staví, jsou určitou šancí?

Můžu se rozhodnout, že nové věci jsou pro mne výzvou a že se vyplatí do nich vstoupit. Je to riskantní a chce to odvahu, ale stojí to za to. Následovat Boží vůli stojí velké oběti a zapírání sebe sama, ale vyplatí se to. Poznal to Abraham, věděl to Mojžíš, věděl to Gedeon a moc dobře to věděl i Pán Ježíš, když se modlil v Getsemanské zahradě. Někdy se báli vykročit ve víře. Hledali důvody, jak se tomu vyhnout. **Ale vstoupit do Božích věcí stojí za všechny překážky.** A právě v tom je rozdíl mezi individualismem a mezi životem v Těle Kristově. Nežiji už sám pro sebe. Žiji pro Boha a žiji jako část Těla Kristova.

Osobně jsem nadšený z toho, co se v neděli 23. září stalo. Je to velké vítězství. Nevím přesně, co spojení obou regionů přinese, ale jsem nadšený z odvahy a víry, kterou vidím na počátku. To je věc, kterou si Bůh může použít i nadále. Něco, co Bůh hledá, a co je v tomto světě vzácné.

Petr Káčka

Kristem proměněné životy

Milí čtenáři, už tady na mne nezbylo moc místa, ale to nevadí. Zkusím Vám alespoň připomenout, že se pomalu už zase blíží změna času - takže v sobotu 27. října večer si přetočte budík, abyste využili toho, že si můžete o hodinu déle pospat. Pokud to neuděláte, přijdete do sboru o hodinu dříve (ale to by vám nakonec určitě nevařilo, že? :-)

Pěkný podzim Vám přeje

Tomáš Božovský

MeetPoint

Ježíš pro DĚTI pro Ježíše

13. října, 10 - 15 hod.
Aula zákl. školy TGM,
Ortenovo nám., Praha 7
Sportovní obuv do tělocvičny
a velkou svačinu s sebou.

NOVÝ PIANISTA CHTĚL NANEŠTĚSTÍ OPRÁVDOVĚ ŽÍT SLOVO, ŽE LEVICE NEVÍ, CO DĚLÁ PRAVICE.

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC -
WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI V TOMTO ČÍSLE

Nahlas a nadšeně..... 2

Porost Night 3

Téma:
Církev4-7

Svědectví z prázdnin 8-9

Celosbor venku

První neděli v září byl celosbor netradičně pod širým nebem. Jde o nenásilný způsob, jak dát Pražanům najevo, že křesťané žijí a jejich Bůh je, jak se zdá, živý také.

Všechny obavy o počasí nebo o spontánnost Církve byly zbytečné. Nebo lépe: podložené modlitbami se nenaplnily. Ač mělo celý den pršet, svítilo sluníčko.

A že by nás, Boží lid, rozhodily nebo znejistěly zvědavé pohledy kolemjdoucích a poté kolemjdoucích, nebo vykulené oči kolem pivo pijících? To ani náhodou!

Radostné chvály, skvělé slovo, povzbudivá svědectví, to všechno dobře mluvilo k nám i lidem okolo. Jedni turisté chvály natáčeli na video, rodiny na procházce nechaly hrát si děti v prachu hlediště a se zájmem poslouchaly. Na klasickou výzvu nikdo otevřeně nereagoval, ale Boží slovo jistě působí dál.

Doufám, že se podobné Bohoslužby budou někdy opakovat, protože takové otevřené shromáždění je, myslím, moc dobré pro nás i pro ty, kdo zatím naši nejsou.

Nanda

Nahlas a nadšeně

„Ale vždyť to je fulešně!“

„To nevadí, tahle písnička musí být hlavně nahlas a nadšeně.“

FIRST TRY
Koncert kapely RUNWAY
a Mládežnické skupiny KS Praha

To je jen jedna z těch vtipnějších hlášek, které se dají zaslechnout v neděli večer ve zkušebně na Žertvách. To je totiž doba, kdy tuto místnost okupuje tak trochu (už ne zas tak moc) nová hudební skupinka. Věkový průměr se pohybuje celkem nízko, ale počítat ho odmítám, škola mi ještě nezačala. A vzniklo to všechno tak trochu jinak, než jsme si představovali.

Bylo nebylo... Za devatero horami a devatero řekami před necelými devatero lety se loni konal mládežnický prázdninový Teencamp. Na chválicím workshopu se sešla pěkná partička lidí a jak se tak povídalo a chválilo a povídalo a přemýšlelo (no, znáte to), objevila

se spousta nápadů a jeden z nich klíčil a klíčil. David a já jsme zjistili, že máme tentýž nápad a sen; mít mládežnickou chválicí skupinu. Vymýšleli jsme, co se dalo a plánovali a plánovali. Časem jsme zjistili, že zas tak originální nejsme, páč s tím samým nápadem přišlo i vedení mládeže a někteří další sboroví vedoucí a dokonce už byli domluvení s Tedem, že to celé povede. A bylo. Vznik zřejmě netřeba dále komentovat.

Naše první příležitost hrát byla na Teencampu o rok později, než

na kterém vykličil náš nápad. Úplně jsme nevěděli, co čekat.

Heslo „Nahlas a nadšeně“ byla naše jediná šance vzhledem k naprosté neprofesio-

sobota 20. října 18.00 hodin
sborový dům Na Žertvách 23, Palmovka

nalitě všech nevedoucích členů. Nicméně Bůh se námi rozhodně nenechal omezit a chvály si užíval. Dokonce při nich sem tam dal někomu nějaké slovo nebo se někoho dotkl a tak podobně. (To je celý On).

Takže nezbyvává než doufat, že ten malý nápad, co byl na začátku a kterému Bůh dal vzrůst, jen tak nezvadne, ale poleze dál jako chmel. (Vlastně brečťan, to zní duchovněji.)

Jolana Dittichová

Přijďte i se svými kamarády!
Volné vstupenky k dostání na dorostu a v kanceláři sboru.

Prohlášení rodičů

Toto vyjádření navazuje na prohlášení o jedinečnosti manželského vztahu, které bylo v našem sboru poprvé prezentováno dne 18.12. 2004.

- My, níže podepsaní, vyjadřujeme svůj postoj k rodičovství tímto prohlášením:
- Věříme, že děti jsou darem od Hospodina a jsme za ně vděční. Bůh nám je dočasně svěřil, abychom pečovali o jejich duchovní, duševní i tělesný rozvoj.
- Jsme vděční za vše dobré, čím nás obohatili naši tělesní i duchovní rodiče a jsme si vědomi, že k zdravému rodičovství patří i budování zdravého manželského vztahu.
- Poznali jsme, že je pro nás nejdůležitější v našem životě následovat Krista. Proto je naší hlavní prioritou ve výchově dětí vést je k rozhodnutí Krista následovat. Budeme jim pomoci na cestě jejich duchovního růstu, a to jak před znovuzrozením, tak i po něm. Budeme se vůči svým dětem snažit být vzorem v naplňování záměru našeho společenství - Kristem proměněné životy. Chceme ve svých rodinách citlivě aplikovat zásady Bohem svěřené našemu společenství: *život z Božího Slova, neustálou modlitbu, štědré dávání a dosvědčování Boží svatosti.*
- Věříme, že Otcova láska se projevuje bezpodmínečným přijetím, které nám dokázal obětí svého Syna Ježíše. Zároveň věříme, že k této lásce patří i kázeň a dodržování pravidel. Proto chceme svým dětem projevovat jak bezpodmínečnou lásku, tak uplatňovat kázeň nezátíženou zákoníctvím ani svévolí.
- Uznáváme před Hospodinem jako hříchy ty chvíle, kdy jsme nebyli svým dětem dobrým příkladem v následování Krista a kdy jsme je dostatečně nevedli k lásce k Božímu Slovu. Uznáváme jako hříchy okamžiky, kdy jsme je kázali bez lásky nebo kdy jsme naopak dostatečně nejednali s jejich svévolí nebo vzpourou. Prosíme nyní veřejně své děti, aby nám to odpustily. Potvrzujeme své rozhodnutí resp. se rozhodujeme plně obrátit svá srdce ke svým dětem a v tomto postoji setrvat po celý život. Vyjadřujeme svou ochotu nechat se povzbudit i napomenout těmi, kdo pro nás budou mít radu pro náš postoj k dětem.
- Věříme, že i když v mnoha ohledech narážíme na své negativní dědictví po předcích, můžeme být dobrými rodiči. Je to díky tomu, že máme jedinečný vzor a zdroj v Otci v nebesích. Uvědomujeme si, že i v oblasti rodičovství potřebujeme pokračující proměnu svého charakteru. Jsme si také vědomi potřeby vnitřního uzdravení tam, kde jsme ho ještě neprožili. Toto uzdravení je důležité pro naši schopnost dobře reprezentovat Krista našim dětem.
- Vážíme si sborových služebníků dětem a chceme s nimi spolupracovat na naplnění vize pro naše děti, jak je vyjádřeno v materiálu „Služba dětem v Křesťanském společenství Praha“ (spasení, život z Božího Slova, Duchem naplněný život, duchovní růst, osobní vydannost, charakter a služba). Jsme připraveni s nimi otevřeně komunikovat o duchovním růstu svých dětí a podporovat je modlitbami, morálně a dle možností i prakticky.

V Praze dne 22. 9. 2007

POROST NIGHT 14.-15. 9.

W noci ze 14.9. na 15.9. se uskutečnila porostácká akce „čekání na 1. metro“ - mnou nazvaná „Porost night“. Program spočíval w tom, že všichni účastníci se budeme procházet po noční Praze, dokud nás to neunaví a pak že se vrátíme na Žertwy, kde budeme čekat na první ranní metro. Sraz byl we 20.00 na Žertwách, kde se hrály různé hry a nebo se jen tak kecalo :-).

Okolo 22.00, když už přišli všichni (asi 17 super lidišek), kteří měli přijít, jsme vyrazili směr Petřín - větší část skupiny se swezla poslední lanovkou nahoru, ti akčnější (jako já :-P) si to „vyšplhali“ pěšo nahoru. Výstup byl náročný, ale stál za to! Nahore jsme se „srazili“ a pokračovali w cestě na Hrad. Ještě než jsme dorazili na Hrad, tak jsme se zastavili pod Petřínem a modlili se za Prahu. Poté jsme pokračovali dále w cestě. Na Hradě bylo prázdné (což můžete poznat i z fotografie - dokonce i vojáci byli pryč!) a z Hradu jsme už pomalu, ale welice jistě, směřovali zpět na Žertwy.

Všichni už byli unavení a těšili se do tepla „domowa“. Na Žertwy jsme dorazili kolem 03.00. „Doma“ nás čekala noční večeře/snídaně. Potom jsme si ještě chvíli povídali, ale nakonec jsme zmoženi únawou všichni (téměř) usnuli. Někdo opravdu wstal a odjel domů prvním metrem, ale téměř všichni nakonec odešli kolem 08.00. Jsem ráda, že jsem mohla být při tom, a těším se, až se zase někdy sejdem na podobné akci :-)

lilly

EXIT 316

We čtvrtek 20.9. se uskutečnilo první exitové setkání. Mě osobně se moc líbilo, a byla jsem ráda, že jsem tam mohla pomáhat. :-) Wice nám řekne Betty :-)

➔ Na exit přišlo šest hostů a byli super ☺. Na začátku nás Kuba všechny přivítal a popřál nám dobrou chuť – měli jsme skvělou večeři - činu – díky, Vašku. Po večeři Ted Whang a spol. zahráli skvělé písně, moc jsem cítila, jak tam je Bůh s námi a že to má plně ve vlastních rukou. Pak byla skvělá hra - něco jako „5 proti 5“, bylo to dobrý, ale vyhrát jsme měli MY!!! No a pak se pouštěl Exit 316 - díl Jiná dimenze. Pak Kuba krátce, ale naprosto výstižně promluvil - říkal o tom, jak žil a jak žije teď s Bohem... to se mě osobně fakt dotklo a věřím, že těch lidí taky... Nakonec byla zase písnička – „Nad všechny krále“, ta pro mě jako vždycky byla taky dost silná a upřímně jsem měla co dělat, abych se tam nerozbrečela..., pak sladký dezert - pudink se zmrzlinou a pak volná diskuze o Jiné dimenzi... Celkově bych to hodnotila jako dost super a věřím, že se tam Bůh těch hostů dotýkal a tak vás povzbuzuji - modlete se za ně, ať přijdou příště a ať můžou Boha poznat... ☺ ➔

Děkuji Betty, že se uvolila a napsala reportáž za mě :-)

P.S.: opravdu to na exitu bylo fine, a příště určitě přijďte a vezměte s sebou nějakého toho kamaráda, ať je s námi tam wice ☺

lilly

Mládež rozjíždí obnovenou webovou stránku!

Více na <http://mladezpaha.kaes.cz>.

Obzvlášť si všimněte blogů,

kde jsou nejaktuálnější informace ze života mládeže.

Puzzle?

Dnešním tématem je Církev - konkrétně obrazy, kterými je v Bibli popsána. Dovolte mi úvodem navrhnout ještě jeden obraz, který v Písmu ale nenajdeme. Přesto mám za to, že Církev také nějak vystihuje.

V dobách apoštola Pavla se nejspíš ještě v každém hračkářství neprodávaly nejrůznější puzzle tak jako dnes. Protože kdyby ano, věřím, že by Pavel použil i tento obraz. Puzzle (skládačka) se často skládá z mnoha dílků. Někdy to je jen 100, jindy 500, ale také třeba i 2 000 dílků. Ale ať je to nejjednodušší dětský puzzle s 20 místy. Pokud není, obraz není ho množství, na obrazu to je vidět a to skládání trvá, ale možná je tím

Možná by bylo jednodušší, Kdyby nebyla tvořena tolika jeden člověk. Ten je „jen“ její možná pěkná, ale nekompletní. mi. A nejen „o“ vztahu, ale je

Puzzle někdy tvoří kreslený nobilý puzzle. Pro dobrý výležitě, jestli to byl kousek modproště chybí. A obraz není chybí víc, než ten jeden peníz v tom podobenství, co vyprávěl Ježíš. Protože najít peníz je sice fajn, ale pořád se dá v nejhorším nahradit jiným penízkem, který vás sice bude stát nějakou tu práci ho vydělat, ale jde to. Nahradit ztracený dílek je mnohem těžší.

Pravděpodobně bychom našli ještě další aspekty připodobnění Církve k puzzle, a v něčem by zase toto přirovnání kulhalo. Ale možná nás může tento příklad nějak inspirovat v našich myšlenkách o Církvi. V každém případě jsme i my, sbor KS Praha, částí ostatních KS a ovšem i celé Církve, která je na těhle Zemi. A pochopitelně stejně tak i každý region je jedním z dílků, z kterých se skládá KS Praha, ale také i částí a údem celého Těla Kristova.

dílky nebo složitý obraz s 5 000 dílky, jedno mají společné. Každý dílek musí být na svém hotov nebo je nějak zkreslený. A pokud se ztratí třeba i jen jeden jediný dílek z toho veliké taková skládačka je tím vlastně docela pokažená. Čím více dílků puzzle obsahuje, tím děle větší radost, když se to nakonec podaří.

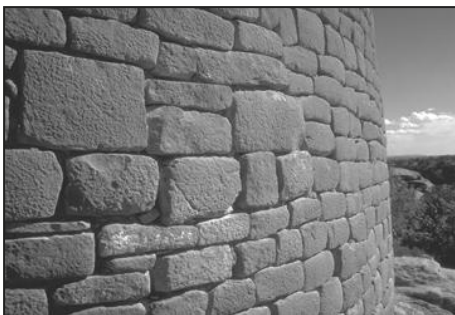
kdyby to Bůh s Církví udělal nějak jinak. Kdyby dávala jasný, ostrý a jednoduchý obraz. rozdílnými lidmi. Ale místo toho Církev tvoří jednotliví lidé - dohromady. Církev netvoří součástí - ale nepostradatelnou! Bez každého jednotlivého dílku by byla skládačka sice Vira je totiž mimo jiné také o vztazích. O vztahu s Bohem a o vztahu s druhými lidto přímo vztah. S Bohem a s druhými lidmi.

obrázek, jindy obvykle barevná fotografie (ale máme doma také jeden velký čer- sledek potřebujeme všechny dílky. A pokud jsme nějaký ztratili, není už tolik dů- ré oblohy vpravo nahoře, nebo část zelené trávy vlevo dole. Když chybí, tak úplný. Asi si ho ani nikde nevystavíte. A možná vám ten jeden ztracený dílek tento příklad nějak inspirovat v našich myšlenkách o Církvi. V každém případě jsme i my, sbor KS Praha, částí ostatních KS a ovšem i celé Církve, která je na těhle Zemi. A pochopitelně stejně tak i každý region je jedním z dílků, z kterých se skládá KS Praha, ale také i částí a údem celého Těla Kristova.

Tomáš Božovský

Živá stavba

Starozákonní církev byla na stavbu chrámu, a před tím na stánek úmluvy, úzce vázána. Toto období skončilo roztržením chrámové opony po smrti Pána Ježíše. Přesto je obraz stavby pro novozákonní církev stále velmi důležitý a nosný. Zmínil bych jen dvě biblická místa, která se tohoto obrazu týkají.

„Byli jste vybudováni na základě apoštolů a proroků, kde je úhelným kamenem sám Kristus Ježíš, v něm se celá stavba spojuje dohromady a roste ve svatou svatyni v Pánu; v něm jste i vy všichni spolubudování v Boží příbytek v Duchu.“ Ef 2:20-22

Přestože zde není použito slovo církev, je jasné, že se o církvi mluví. V základu církve jsou lidé, které Bůh zmocnil k speciálním úřadům a dal je jako dary církvi. **Klíčové místo však má Kristus.** Osobně chápu úhel- ný kámen ve dvou významech. **V prvním**

významu to byl velký kámen, který se polo- žil jako první. Tvořil roh budovy a od něj se celá budova vyměřila. Ježíš je ten, který je v základu církve a dává jí celkový rozměr a uspořádání. Jakékoliv společenství lidí, kde Ježíš nemá tuto určující úlohu, církví není. **Druhý význam úhelného kamene** vidím

jako „klenáku“, což je kámen v nejvyšším bodě klenby, který udržuje klenbu pohro- madě, jsou na něj největší tlaky a zatímco klenba může fungovat, i když z ní vypadají jednotlivé kameny, v případě rozdrčení nebo vypadnutí klenáku spadne. Ježíš je tím nejvyšším v církvi a nedá- vá jí jen rozměr a uspořá- dání, ale udržuje ji i po- hromadě. Přestože jsou ostatní kameny důle- žité, On jediný je nepostradatelný.

„Když přicházíte k němu, kameni živému, jenž byl od lidí zavržen, ale před Bohem je vyvolený, vzácný, i vy sami jako živé kameny jste budování (resp. se budujete) jako duchov- ní dům ve svaté kněžstvo....“ 1Pt 2:4-5

Církev je stavbou, ovšem nikoliv stavbou statickou, ale živou. Petr opět zmiňuje Ježíše jako základní živý kámen. Pokračuje však v obrazu stavby a o nás mluví jako o jednotli- vých kamenech, z kterých se stavba sestává.

... i vy sami jako živé kameny jste budování jako duchovní dům ve svaté kněžstvo...

1. Petrova 2:5

Konkrétně popisuje přípravu kamenů a stav- bu. Tento text se dá přeložit dvěma způsoby. První je pasivní, kdy my jsme budování. Když přijdeme k Ježíši, On z nás staví. Různě nás obrousí, abychom do stavby dobře zapad- li, vybere nám to nejlepší místo a pevně nás do stavby své církve zapojí. Druhá možnost

překlada je aktivní. My sami se budujeme. Jsme aktivní v hledání správného místa, aktivní v obrousování a osekávání, tedy budování své- ho charakteru. Domnívám se, že do našeho zbudování a stavby církve patří obojí. **Jak naše poddání se Kristovu proměňujícímu dílu, tak náš aktivní přístup.**

Důležité je, že jako by po chybějícím kameni byla díra ve stavbě, může být i po nás díra v církvi. Když se do stavby nezapojíme, nejsme pevně spojeni s ostatními živými kameny, nebo jsme na vybraném místě nespokojeni a stále se tam vrtíme, mů- žeme vypadnout a to je ztráta pro nás i pro církev. Osobně vnímám jako velkou čest, že mne Bůh učinil hodným použití v Jeho stavbě a také vnímám velkou důležitost svých souro- zenců, kteří mne jako živé kameny podpirají a někdy i formují skrze vzájemný vztah.

Lubomír Ondráček

Region jako rodina aneb zpověď pastora

Církev má mnoho obrazů. Rodina je jedním z nich. Ježíš nás učí, abychom v modlitbě říkali Otče nebo tatínku. Učí nás, abychom si říkali bratři. Je jednoznačné, že církev má rozměr rodiny. Pokud opustím teologický pohled, tak si musím položit otázku, **jestli je rodinou i pro mne a jakou roli v ní mám.**

Osobně jako pastor mám k regionu úzký vztah. Často přemýšlím nad jednotlivými lidmi a kladu si otázku, jak je právě teď vidí Ježíš. Musím se přiznat, že mnohdy je to jeden z největších zdrojů, jak poznávám Boží lásku. Vidím Ježíšovu trpělivost, Jeho soucit, napomenutí, které má zároven i povzbudit.

Podobně jako v rodině, kde jsem vyrůstal, tak i v církvi je Otcova role velmi důležitá.

Když jsem hrával aktivně fotbal, tak jsem zažil různá období. Někdy se dařilo, jindy zase méně. Vždycky jsem trénoval naplno a snažil se přiblížit svému snu, abych se fotba- lem jednou živil. Bylo mnoho tréninků

i zápasů, po kterých jsem si kladl otázku, jak jsem obstál. Měl jsem pochybnosti a nejistotu, jak na tom jsem. Mám ještě místo v sestavě, budu příště hrát? Přibližně dvakrát se mi stalo, že jsem dostával velkou důvěru od trenéra. Byla to nejhezčí období mého fotbalového života. Myslím, že podobně se někdy cítíme i v životě. Obstál jsem? Mám ještě místo u Ježíše? Mám jeho důvěru? **Rodina je**

místem, kde rodiče věří ve své děti. Náš Otec (Tatínek) v nebesích v nás věří. Každý den nám znovu dosvědčuje, že s námi počítá a má pro nás místo ve svojí „nebeské sestavě“. Mám velkou radost, když tenhle Boží Duch vane ve mém srdce i na našem regionu.

Druhým rozměrem je pro mne to, že mám sourozence. Nejsem už sám a za to jsem ne-

smírně vděčný. Někdy přemýšlím nad tím, kde bych dneska byl, kdybych Ježíše nepoznal. S největší pravděpodobností bych honil svoji kariéru a byl velmi opatrný ve vztazích. Byl jsem takový bez Ježíše – spíše nesmělá povaha. Nikdy bych neměl tolik přátel a lidí okolo sebe. Byl bych prostě sám v tomhle světě. S Boží láskou v srdci můžu přijímat i napomenutí a nehroučím se z toho.

I tuhle mimořádnou věc mi Bůh ve své rodině dává. Vždycky jsem toužil potom, aby lidi táhli za jeden provaz. Miluji nadšení pro společnou věc. Ve světě to možné je, ale většinou z toho musí pro všechny něco „kápnout“. V rodině se to ale dělá z lásky. Jsem rád za regiony nebo společné dovolené, modlitebny.

Posledním bodem, který chci napsat je to, co s rodinou hodně úzce souvisí. Na svých rodičích jsem viděl, že mne milují a obětují se pro mne. **Kromě lásky rodina potřebuje i obět.** Nejednou se mi stalo, že se mi něco na začátku obětovat nechtělo, ale pak jsem vzal mnohem větší užitek než byla moje investice. Vzpomínám na období, kdy mi jednoho dne zavolala moje manželka, že jedna sestra nemá kde bydlet. Navrhla jí, aby bydlela u nás. Nebyl jsem z toho vůbec nadšený. V rodině bych ale přece nenechal svého sourozence pod mostem. V té chvíli mi moje manželka byla pomoci. Postupem času jsme se do našeho 2+1 naskládali a k mému velkému překvapení to nebyl problém. Naopak moc rád na tohle období vzpomínám a musím si přiznat, že můj život byl naplněnější, než když si teď užívám svého pohodlí. Bůh má pro mne prostě církev připravenou jako naplnění mého života. Jenom v ní má můj život smysl.

Zdeněk Rašovský

Církev jako stádo? Nebo jako smečka?

*Psát o církvi jako o stádu není úplně jedno-
duché. Jsou přece jen lepší přirovnání. Církev
jako nevěsta. Nebo armáda. Ale stádo?*

Když se mluví o ovečkách anebo o tom, že Pán Ježíš je pastýř, tak to je v pořádku. Ale představa stáda je představa, která není každému příjemná. Je to možná spojeno s tím, že ovce není považována za příliš chytré zvíře. Myslím, že málokomu by připadalo příjemné, kdyby se o něm mluvilo jako o ovci. A také když se v církvi proklamuje, tak se dobře proklamuje: My jsme Kristova nevěsta a nebo: My jsme Kristova armáda. Ale zkuste proklamat: My jsme stádo...

Na druhou stranu je jasné, na co tento obraz ukazuje. Ukazuje na poslušnost. Ježíš je Pastýř a my Ho následujeme. Obraz stáda dále ukazuje na vlastnictví. On je majitel. Stádo patří pastýři (on není jako ti, kteří jsou jen najatí a pak utečou, když přijde dravá zvěř) a my patříme Kristu.

Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní,

opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř. (Jan 10:11-16)

Přirovnání církve ke stádu ukazuje na péči a lásku našeho Pána. Pán Ježíš použil ten obraz proto, že ho všichni znali. Všem to bylo známé a pochopitelné. Každý si to tenkrát uměl představit.

Dnes je to jinak. Kdo z nás někdy pásal stádo ovcí nebo to přímo (na živo) viděl?

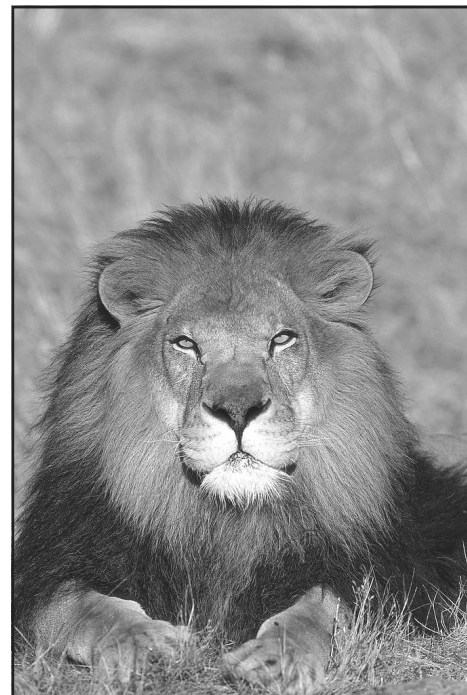
Ovce následují svého pastýře. Poslouchají ho. Ježíš činil vůli svého Otce. Poslouchal Ho. Byl poslušný až na kříž. My posloucháme Ježíše. Jdeme za Ním. Nejsme stádem ve smyslu hlouposti a nedostatečnosti. Stádem jsme proto, že jsme Jeho lid. Jeho církev. Společně Ho následujeme a posloucháme. Ježíš nás zná každého jménem. Jednotlivě. Zároveň Ho následujeme ve společenství. Nechceme a nebudeme činit vlastní vůli, ale chceme činit vůli našeho Pána. Proč? Protože jsme poznali, že Jeho vůle pro naše životy je dobrá. Je velmi dobrá.

On chce, aby každý z nás „měl život“ a to ne jen tak ledajaký život. Ne nějaké žití, ale **Život** s velkým Ž. On přišel, abychom měli život „v plnosti“. Chceš plnost života? Žít naplno?

Pak Ho následuj.

To není vše. Ježíš je Pastýř, protože sám byl (a je) **Beránek**.

Ale je také **Lev z Judy**. On je Pán a Král a kvůli Jeho poslušnosti Mu byli podrobeny všechny mocnosti. Jemu byla dána „všechna moc na nebi i na zemi“. On je tichý a pokorný Beránek. On je také strašný a mocný Lev z Judy.

My máme být jako On. Jsi také beránek? Jsi také lev? Používáš autoritu, kterou ti Ježíš dal? Autoritu a moc, kterou máš od té chvíle, kdy jsi byl naplněn Duchem svatým.

Používáš ji? Jsi lev? Lví stádo se jmenuje smečka. Narazit v Africe na stádo lvů není legrace. Lvi jsou páni. Nikdo si ně netroufne. (Slony nepočítám.) Jak je to s námi?

Budme zároveň stádem i smečkou. **Budme jako Ježíš Kristus. Poslušnými jako beránek a mocnými jako lev.** Potom můžeme přesvědčit tenhle svět o tom, že je tady Bůh, který miluje každého člověka. Který se obětoval za naše hříchy. A který také má moc nás přenést ze smrti do života. Moc nás uzdravit a moc změnit naše životy.

Petr Káčka

Tělo i Nevěsta

Bůh používá obrazů (zvláštních symbolů Církve), aby nám alespoň trochu mohl přiblížit, jak On vidí co, resp. kdo je to Církev a jaký má pro Něho význam. Aby nám vtiskl do srdce svoji vizi o Církvi, protože skrze nás (Ef 3:10) má být zjevena Boží sláva, skrze nás mají být zjeveny Boží skutky a Boží přítomnost v tomto světě! Máme porozumět tomu, kdo jsme my a co máme dělat, abychom byli živi, rostli a činili Boží vůli. Když pochopíme symboly jako Boží zjevení, dají nám nový smysl a Bůh nás povede na hlubší vodu, protože On prostřednictvím těchto obrazů spojuje mnoho věcí a poodhaluje tajemství Církve v poznání toho, jaká má být. Většina z nás ví, že Bůh používá různé obrazy, když k nám v Písmu mluví o církvi. Než Ježíš přijde pro svou Církev jako Nevěstu, má se naplnit duchovní i praktický význam všech obrazů o církvi. Obrazu Nevěsty bezprostředně předchází obraz Těla. V Novém zákoně je napsáno, že naše dějiny skončí svatbou Beránka (Zj 19:6-10). Věříme, že Bůh teď říká církvi: „Buď dospělá, chovej se dospěle.“ (Ef 4:13-14). Teprve zralý člověk (tělo) může vstoupit do manželství.

Církev jako Tělo

Hlavním obrazem, který má význam v této době pro celou Církev, je obraz Těla. Jeho praktickým vyústěním je ve 4. kapitole Efezským zmiňovaná **dospělost**. V obraze Těla k nám Bůh mluví o zralosti, která se projevuje jednotou víry, moudrostí v rozmanitosti, jak je psáno v Efezským. Takto dospělý a zralý člověk je samostatně myslící, nepotřebuje, aby ho někdo neustále poučoval, protože Boží pomazání je na/v něm a učí ho všemu, ale zároveň má hluboké vnímání a vizi pro společné dílo, pro společné povolání Církve. Učí se spolu s ostatními naslouchat Božímu hlasu, poslouchat jej v jednotě víry spolu s mnoha ostatními.

Cesta k dospělosti

Toto s námi Bůh nutně potřebuje udělat, abychom byli použitelní na konci časů. Pro mnohé sbory i pro mnoho vedoucích to bude velká praktická **změna ve způsobu vedení a fungování sborů**. Pastýři již nepovedou členy svých sborů jako ovce, ale budou hledat učitele, proroky, evangelisty a apoštoly, aby společně vedli členy/údy těla k nalezení jejich místa, pomáhali jim růst v jejich povolání a darech a společně dospívali. Mnoho věcí se bude dít „samospádem“, nebudou pod lidskou kontrolou a přesto v tom bude Bůh. **Povstane patero služebností** (apoštolové, proroci, učitelé, pastýři a evangelisté), pomazání, které spočine na povolání lidech, kteří si uvědomí, že nemohou fungovat jeden bez druhého a jedině společně pak porozumí tomu, kam Bůh jde a co dělá. **Společně** tak budou schopni porozumět všem podnětům v Těle a pomáhat ostatním dorůst Kristovy plnosti. Vznikne tak **úcta a vážnost k údům Těla, které jsou jinak stvořeny a jinak fungují a myslí** než my, staneme se pravdiví v lásce a ve všem dorosteme v Krista, který se tak skutečně stane hlavou Církve.

Jednota v rozmanitosti

Význam obrazu Těla vyjadřuje funkční jednotu v rozmanitosti, naší vnitřní potřebu vzájemné spolupráce a touhu po doplnění našich omezení od druhých rozmanitých údů skrytých i viditelných. Každý úd má v těle jinou funkci, jinou službu, jiný úkol, jinou roli. A co je nejdůležitější - **je také skutečně jiný!** Jinak uzpůsoben, jinak udělán. Jinak funguje, jinak myslí a věřím, že i trochu jinak vnímá a komunikuje! Prakticky to znamená spočinout v tom, že jsme každý jiný. Přijmout to, že jsem jiný než ostatní a to, že ostatní jsou jiní než já. Přitom ale že patříme do jednoho Těla. Pán Bůh např. jinak vybavil pastý-

ře, jinak správce, jinak apoštola, jinak proroka... Tím, že jsem údem Těla Kristova, tím jak jsem utvořen, obdarován, mám nezastupitelný úkol, funkci, důležitý význam pro celý organismus, i když tento význam může být někdy dočasně skrytý. Trpí-li jeden úd, trpí i ostatní údy. Dochází-li slávy jeden úd, radují se ostatní spolu s ním (1K 12:12-26). **V tomto čase je velmi důležité, abychom porozuměli spojení a spolupráci mezi jednotlivými údy a naučili se týmové práci ve skupinách.** K čemu by kupříkladu bylo, kdyby tělo mělo oči (vidoucí - proroci), kdyby nemělo nohy (evangelisté), které by nesly tělo k cíli, který vidí oči někde na obzoru? A naopak, kam všelijak se dá slepě vrhnout a upadnout, zranit se a třeba i zahynout bez vidění! (Př 29:18)

Každý úd má svou nezastupitelnou funkci. Např. v každém sboru existují lidé, kteří jsou „přenašeči“ informací. Velmi chytlavě reagují na různé zprávy, podněty, informace. Když se je nenaucí přenášet správným způsobem, neporozumí sami sobě jako součástí nervové soustavy Těla Kristova, ale budou přenášet vzruchy rušivé jako např. drby, pomluvy, zklamání, apod. Lidé, kteří fungují jako součást nervového systému, mohou přirozeným způsobem cítit bolest jednotlivých údů v místním Těle (církvi), těhotenství, změnu biorytmu, registrovat nemoc, nezdravý vývoj, ohrožení, apod. a tím Tělu pomáhat.

K čemu by kupříkladu bylo, kdyby tělo mělo oči (vidoucí - proroci), kdyby nemělo nohy (evangelisté), které by nesly tělo k cíli, který vidí oči někde na obzoru?

K dalšímu přemýšlení o Církvi jako Těle doporučujeme pohled na vývoj člověka od dítěte k dospělému, skutečnost, že **tělo je do značné míry tím, co sní a vypije** (velmi tedy záleží na tom, zda se Tělo sytí Božím slovem a pije z jeho Ducha), Ezechielovo prorokování suchým kostem (Ez 37:1-14), Tělo Kristovo složené z uvěřivších židů i pohanů (Ef 2:14-18), obraz Božího lidu jako těhotné ženy, resp. konec dějin vnímaný jako „porodní bolesti Mesiášovy“ (Iz 66:5-11, Ga 4:19, Ř 8:22-23, Zj 12:1-2, Mk 13:8).

Církev jako Nevěsta

Duch prorokství je svědectví Ježíšovo (Zj 19:10). Tento výrok je řečen v kontextu přípravy na svatbu Beránkovu. Nevěsta (Jeruzalém) představuje zakončení dějin spásy a

zjevení Boží slávy. „Kdo je ta, jež vystupuje z pouště, opřena o svého milého?“ (Pís 8:5) „... Kristus si zamiloval Církev a sám se za ni obětoval, aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; a tak si on sám připravil Církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná“ (Ef 5:25-27). Nevěsta Beránkova je město Jeruzalém sestupující z nebe od Boha, zářící Boží slávou (Zj 21:9-11). Význam obrazu Církve jako Nevěsty je v očistění a přípravě na příchod Ženicha, souvisí se zamilovaností do Krista a touhou po Něm (romantická Církev).

Krása Nevěsty

Nevěsta svědčí nejenom o kráse Církve, ale také hovoří o Boží bázni a připravenosti, svatosti a čistotě, o zjevení Boží slávy a věcech budoucích. Nový Jeruzalém ukazuje také směrem k Nevěstě – jde o přechod mezi obrazem Nevěsty a množstvím domů (církví) spojených do jednoho Města (Církve). Ježíš jako udatný bohatýr, krásný a bohatý Ženich vidí a vnímá svoji Církev jako krásnou Nevěstu. Písmo nám to říká např. ve Zj 19,7-8; Pís 2,10; Ef 5; Ž 45. Církev má být jako **Nevěsta, která po svém Ženichu zapomněla ve své zamilovanosti na všechno ostatní** a stala se jeho slávou a ozdobou, která je s ním spojena poutem lásky a smlouvy. Ženich se na ni těší, modlí se za ni a usiluje o to, aby brzy byli jenom spolu.

Povolání k boji

Oba obrazy (Tělo i Nevěsta) souvisejí také s obrazem armády. Protože teprve dospělý člověk může vstoupit do manželství, ale také **teprve dospělý člověk může vstoupit do armády**. Obraz Nevěsty také úzce souvisí s duchovním bojem, s povoláním církve jako Armády k poslední bitvě, v jednotě a poslušnosti (Pís 6:4). A Bůh to teď mimořádně činí, povolává si svoji armádu, vystrojuje si své bohatýry, mluví k jednotlivým lidem na základě jejich osobního povolání a času pro ně, proto může mluvit zároveň různé věci. Základem pro obraz Nevěsty a Armády je ale **dospělé Tělo Kristovo**.

Usilujeme o naplnění těchto vizí nebo jsme plní zklamání hořkosti a reptání? **Bez těchto vizí v našem srdci bude náš křesťanský život dost namáhavý a na mnoho věcí budeme mít malou víru a krátký dech!** Pán říká: Bliží se čas mého navštívení. Svatba je připravená, přijdu brzy, lide můj. Připrav se na setkání se svým Bohem. Amen. Přijď brzy Pane Ježíši.

Petr Thantina a Miloš Kačánek

Církev jako armáda?

Armáda patří mezi nejmódnější obrazy církve. Proč? Asi kvůli akčnosti armády. Stádo je trochu nudné, pořád se pase. V rodině někdy taky bývá nuda, a jindy, zvláště pokud tam jsou teenageři, je tam někdy nevyzpytatelná akčnost až moc na tělo. Sloup a opora pravdy, to působí trochu abstraktně. Chrám? Ano, kamení je živé, ale neumíme si to představit. Takže pomoz, armádo, ať se nenudíme na shromážděních, ať víme, že o něco běží, a ať jsme si jisti, že máme zastání ve svých bojích...

Pokud na nás někdy působí až moc akčně naše rodina, pak nám asi nedochází, že v armádě jde přímo o křk. Nebo se u vás v rodině někdy střídalo ostrými? I proto bych se přimlouval, aby se s obrazem církve jako armády zacházelo opatrně.

Jaké má srovnání církve s armádou opory v Písmu? Pokud si myslíš, že je církev armáda, zkus jen tak rychle bez přemýšlení vysolat nějaký veršik. Mě napadly tři okruhy:

1) Hospodin je v historických knihách (počínaje první Samuelovou), v Žalmech a zvláště často v knihách prorockých nazýván **Hospodinem zástupů**, což přesně znamená „vojenských zástupů“ nebo „armád“. Máme mezi tyto armády zařadit také církev? Je to sporné, ale nelze to vyloučit. Nepochybně se jedná především o zástupy nebeských bojovníků. Všechny zmínky o Hospodinu armád byly zapsány v době, kdy ještě žádná církev neexistovala.

2) V Písni písni autor svou nevěstu dvakrát **srovnává s vojskem s praporcí**: „Krásná jsi, přítelkyně má, ..., hrozná jako vojsko s praporcí.“ (Píseň 6,3) Církev odjakživa (počínaje samotným Ježíšem) rozuměla Písni písni jako prorocství o vztahu Ježíše a církve. Takže tady armáda sedí.

3) Pavel povzbuzuje Timotea: „Snášej... útrapy **jako dobrý voják Krista Ježíše**.“ (2Tm 2,3). Voják má velitele, kterého na slovo posluhává a kterému je bezvýhradně vykazatelný. To sedí na náš vztah ke Kristu úplně přesně, i když má tento vztah ještě různé další polohy. Ale voják, to přece ještě není armáda. A dokonce ani spousta vojáků pohromadě nemusí být armádou.

Armáda je dána direktivností velení. Jde o pyramidální strukturu, kde vždy jeden velí a druhý nebo skupina druhých poslouchá. Nemusí zde být žádné hlubší vztahy. Když je někdo velitelem, není rozhodující, jaký vnitřní kredit má. O církvi nic z toho neplatí.

Autorita v církvi je velmi důležitá, ale místo pyramidální struktury zde máme složitější vztahy a vazby. Je zde pět úřadů (apoštolové, proroci, pastýři, učitelé a evangelisté) a zároveň jsou zde staršostva místních sborů, která se jen částečně a v různých společenstvích různě kryjí s uvedenými služebnostmi. **U vedoucích v církvi je jejich morální kredit klíčový. Spolu s pověřením výkonem určité autority jsou tu u vedoucích klíčové vztahy s těmi, které mají vést.** Na papaláše se v církvi nehraje. Pokud se nějaký autoritářský jedinec dostane na vedoucí pozici ve sboru nebo dokonce v denominaci, nemůže jeho práce dlouhodobě obstát. Ne, vedoucí v církvi nesmějí být generály.

Je-li nevěsta-církev v Písni písni přirovnána k vojsku s praporcí, je to dostatečně průkazné pro to, abychom to vzali vážně. Ale pozor:

není řečeno, že církev je armáda, ale že je **jako** armáda. Křesťan je v Písmu přirovnán k ovci i k hadu, ale kontext říká, že hadu se jako křesťané máme podobat jen v jedné konkrétní vlastnosti. Ovcí jsme celkově podobnější. Podobně je v Písmu řada obrazů, kde srovnání s církvi je podstatně těsnější, než je tomu u armády. Myslím, že církev nemá být armádou

co se týče nalinkovanosti, direktivnosti, ani způsobu a struktury vedení.

Jsem přesvědčen, že **církev má být jako armáda v síle a efektivitě: Brány pekla ji neodolají.** Jako Boží lid pod vládou svého krále Ježíše Krista máme vítězit nad nepřitelem, konkrétně nad

Ďáblem a nad jeho neviditelnými služebníky. Máme být hrozní jako vojsko ve zbroji, pokud se na nás podívá Ďábel. Přesto, že zde není direktivní vedení ani velení, je církev stejně akční, pohotová k reakci, mobilní a razantní jako armáda (přesně podle Př 30,27). Pokud se na nás dívají naši sousedé, nemáme ale být vůbec hrozní, naprosto nemáme vypadat jako armáda, ale všichni mají znát naši mírnost.

Doufám, že se mi podařilo trochu vysvětlit, proč bych s obrazem církve jako armády doporučoval šetřit. Nejsmutnější je, když nás jako armádu (lidi, kteří samostatně nepřemýšlejí, ale jen vykonávají rozkazy a sledují mocenské zájmy svých velitelů v rámci nějaké pyramidy) vnímají naši bližní, zatímco Ďábel si z našich nereálných pseudonáboženských řečí dělá legraci.

Tomáš Dittmann

RECENZE

NA CO SE KOUKÁME (NEBO TAKÉ CO SI ČTEME)

Poly a jeho kamarád Pipo

Jestliže někdo zná jméno Cécile Aubry, tak hlavně jako autorku knižní předlohy pro původní televizní seriál Bela a Sebastián.

Rád bych dnes představil čtenářům Sborového dopisu další dílo této spisovatelky, které si v ničem nezadá se svým známějším „konkurentem“. Je to řada knih, které spojuje společný hrdina, poník Poly. Ten vystupuje v každém díle s jiným majitelem. Výjimkou jsou pouze: Poly v Benátkách (první díl) a Poly a jeho kamarád Pipo, které se nám s Pavlou líbí nejvíce.

Poly žije v Benátkách v péči hraběnky Saboriolové. Zde se seznámí s malým chlapcem Pipem, který má výrazné hudební nadání a sní o kariéře houslového virtuosa. Má ještě jeden velký sen. Stát se letcem, jako byl jeho otec, který se před několika roky nevrátil z cvičného letu. Nebylo ale nalezeno ani jeho tělo, ani letadlo, se kterým se pravděpodobně v poušti zřítíl. Hraběnka Saboriolová odjíždí na delší dobu pryč a Polyho svěří do péče jeho nového kamaráda. Pro mamčin špatný zdravotní

stav se Pipo, Poly a jeho matka odstěhují na čerstvý vzduch k pastýři ovčí Mateovi. Nerozlučná dvojice zažije na venkově řadu dobrodružství. Odhalí bandu známého pašeráka Aldo Lucery a zachrání život jeho malému bratrovi. Při pokusu vydělat nějaké peníze hrou na housle a pomoci tak své nemocné matce, se seznámí s nerudným hrabětem Grazzim. Ten ho po vyslechnutí houslové produkci pozve na zámek. K velkému překvapení zjistí, že Pipo je jeho vnuk, kterého nikdy neviděl. Syna před lety zapudil pro nevhodný sňatek a s nově vzniklou rodinou kontakt nenavázal. Hrabě, sám vynikající muzikant, se ujímá hudební výchovy svého vnuka a pomalu se smiřuje s Pipovou matkou.

Přestože jde o dětskou literaturu, knížky o Polym se dobře čtou i dospělým. Především těm, kdo se dokáží ponořit do naivního a krás-

ného světa dětské fantazie a odpočinout si tak od občas únavné reality všedního dne. Jednoduchý sloh, kvalitní zápletka a slušný spád vás

vtáhne do děje tak nenápadně, že jistě nebudete chtít končit po jedné kapitole. Kromě již zmíněných dvou knih vyšly o poníku Polym ještě další čtyři. Poly a černý diamant; Poly a tajemství sedmi hvězd; Pomoc, Poly!; Poly a námořník.

Tyto spolu nijak nesouvisí a dá se začit kteroukoli z nich. V knihovnách se sehnat dají, ale ne vždy mají o Polym kompletní nabídku. Dost špatně se tahle literatura shání u knihkupců. Ale kdo má trpělivost, tak v antikvariátech se tu a tam nějaký díl objeví. Nebo se dají se slevou koupit v různých výprodejních akcích.

Pavel a Pavla Rosešti

Regionálka Východu a spol.

Týden společné dovolené jsme již potřetí strávili v příjemném prostředí rekreačního střediska Aero poblíž Holan na Českolipsku. Člověk ani nemusel „vytáhnout paty“ z areálu a přitom tu bylo stále čím se bavit. Průzračná, ale ledová voda v bazénu lákala ke koupání, kdežto rybník, na jehož břehu se areál nacházel, zase k romantickým projížďkám na kanoi. Zvláště na večer, když zapadající slunce zbarvilo hladinu rybníka do ruda.

Malí tu měli své houpačky a velcí zase hřiště na tenis, nohejbal či fotbálek. Zázitek přinesl i plážový volejbal. Zvláště druhý den, kdy

bolelo celé tělo (do písku se padá dobře, hůř se z něho vstává...☺).

Pro tvořivé tu byla možnost namalovat si vlastnoručně tričko, či ozdobit kamínek ubrouskovou technikou.

A pro ty, co ráno rádi běhají, možnost nasbírat barevné kartičky poházené po louce a za to obdržet sladkou odměnu.

I když byl areál opravdu pěkný, „paty“ jsme přeci jen vytáhli. Někteří objížděli okolní rybníky, hradní zříceniny a skály na kolech, jiní autem. Také jsme se vydali na společný výlet. Hrad Houska, o němž se vypráví, že je bránou do pekla, zažil nájezd padesáti křesťanů. Kastelán už asi nepřidá další historiku o působení tajemných sil... Cesta skalním bludištěm byla také zajímavá, zvláště v místech, kde se všichni museli postupně spustit po řetězech dolů, včetně jedné těhotné a jednoho psa ☺. Aby toho nebylo málo, tak druhý den čekala na všechny hravě chtivě (a nebylo jich málo) velká expedice na záchranu polárních zvířat před vyhynutím. A tak jednotlivé posádky proplouly naslepo mezi útesy (lesem), lovily v moři (rybníce) malé rybky (míčky), oblékaly málem utopeného plavčíka co největším počtem kusů oblečení, aby se zahřál (bylo cca 23 stupňů), luštily

záhadné eskymácké písmo a nakonec zachraňovaly ze dna oceánu (bazénu) nebohé zvíře (nafukovací zvířátko) a vdechly mu život. Povedlo se!

A nejen to. Večery nad Božím slovem, s chválami zpívanými, ale i tanečními či malovanými. Dětské dopoledne s povídáním o působení Ducha Svatého v jejich životech. Ranní modlitebni, či odpolední spočinutí (nebo přímo usnutí) v Boží náruči.

Byl to týden plný pohody, odpočinku, spolupráce při vytváření společného programu, sounáležitosti s ostatními sourozenci v naší Boží rodině, i navázání nových přátelství. Kéž je takových týdnů co nejvíce!

Jiřka

Černý most na ranči

Druhý týden v červenci 2007 jsme prožili sborovou dovolenou v Ranči Na Kamenci, tedy v Českém ráji. Celkem se nás vystřídalo devět rodin s 22 dětmi. Oproti minulým dovoleným se nám počasí celkem vydařilo - v noci bylo tepleji a občas nepršelo.

Dny začínaly modlitební chvilkou před snídaní. Za nejsilnější chvíli naší dovolené považuji dopolední programy pro děti, které připravila a vedla Petra Jelínková. Na každý den byla připravena jedna barva podle Knihy beze slov (pomůcka pro vyprávění evangelia). Děti si vyslechly příběh a naučily se verš. Pak jsme zpívali, chválili a tancovali všichni. A nakonec si děti na svá vyfasovaná trička danou barvou nakreslily, co je napadlo v souvislosti s tématem. A na rodičích pak bylo, jak denní téma využijí během dne.

Odpoledne byla bez nalinkovaného programu, jen jsme předem domluvili dva výlety. Každá rodina je jinak založená (i když na stejném základě), někdo odpočívá rád v přírodě, někdo se cachtá v akvaparku, další prolézá zámky nebo muzea, někdo v lese zkoumá brouky a hledá borůvky. Jedni si radši klohní oběd v ešusu a přistě jdou

s ostatními do restaurace. Někdo si nese na výlet chleba se sýrem, druhý se těší na stánek s klobásou. Někteří chodí svižně a jiní zas trochu od kamínku ke kytičce. Někdy si chceme s druhými povídat, jindy vedeme hluboké a zásadní rozhovory a někdy chceme být jen se svou rodinou. A tak jsme vyzkoušeli ode všeho trochu, hlavně jsme se pocvičili v trpělivosti, ovládnutí se a přijímání těch druhých.

A tak se nám podařilo projít Prachovské skály se všemi vyhlídkami a prolézačkami, zmoknout a neztratit ani jedno dítě. Druhý výlet jsme zahájili automobilovým výjezdem na vrch Tábor. Většina šla z Tábora dolů do Lomnice nad Popelkou pěšky, někteří autem, aby pak mohli vyvézt řidiče na Tábor. Cesta z kopce byla pohodová, děti sbíraly houby, někteří jsme se nemohli odtrhnout od malin, jiní se trochu ztratili... A povídalo se a povídalo, to je na dovolených vždy nejlepší.

O večerech bývalo pro děti zakončení denního tématu, většinou hrou či nějakou bojovkou pod vedením Martina Divíše. Po zahnání dětí do chatiček a jejich uložení už nezbyvalo moc času na dospělý program. Ale dokonce jsme oslavili troje narozeniny, shlédli film

s Funesem a jeden večer jsme promítali fotky z dětství a hádali, kdo že to na nich je.

Někteří naši muži objevili v sobě zálibu v mineralogii a jezdili se prohřabávat rozbáňlým lomem

a budoucím rybníkem. Tak někteří si vezli domů kilogramy kamenů, děti trička s dobrou zprávou, všichni mírně navlhle a zablácené oblečení a také radost z hlubších vztahů s ostatními. Shodli jsme se, že příště pojedeme znovu sem, v kuchyni domluvíme k večeři jen knedlíky s omáčkou (ostatní moc vařit neuměli), přivezeme si vybavení pro zpracování kamenů a třeba bude i sluníčko.

Gábina Trčková

MEETPOINT 2007

V sobotu 18. srpna se do rekreačního a ekologického střediska Natura u Rumburka sjelo více než sto dětí a odpovídající počet vedoucích z Prahy, Brna, Liberce, Českých Budějovic a dalších míst, aby spolu strávili prima týden. Společnost nám dělal polodivočák Ferda, který se často volně procházel po areálu, dále pak ovce, lamy a kozy, které celkem spřádáně obývaly své ohrady, a také smky, jeleni a daňci, objevující se na dohled jen občas.

Není nad správný pokřik

Děti se rozdělily do družinek, ubytovaly, seznámily se svými vedoucími a hned začaly vymýšlet skupinkové pokřiky. A tak jsme se brzy dozvěděli, že „Mečouni nejsou žádní blbouni“, „Makrely jsou dobří ryby“, „Sardinky se sežrat nedají“, „Ouklejšové jsou ryby nebojácné“, „Kosatky jsou super holky“, „Neonky září jako perličky“, „Koljušky si chtějí hrát“ a „Rejnoci vyhrávají ve dne i v noci“. Pro úplnost je třeba říci, že jsou to

jen úryvky z pokřiků - celá veledla by asi zabrala všechno místo pro tento článek :-).

Vím, kam jdu

Motto „Vím kam jdu, vím kde je můj cíl. Patřím ti, Ježíši, tys mě zachránil,“ nás provázelo celý tábor. Dá se říci, že se MEETPOINT 2007 více než klasickému táboru podobal týdenní konferencí pro děti. Podstatnou součástí tábora tvořily chvály a duchovní program, který děti vedl a povzbuzoval

k rozhodnutí pro Ježíše a následování našeho Pána.

Od rána až do večera

Co se tedy každý den dělo? Ráno nemohlo začít ničím jiným než rozcvíčkou. Za reprodukování zvuku chval jsme rozhybali svá těla a pod vedením Renaty se i ranní rozcvíčka stala zábavou. Každý den dopoledne si děti po družinkách četly Bibli, povídaly o Božích věcech, hrály hry či plnily různé speciální úkoly, které přirozeně směřovaly k večernímu programu. Pro tichá a osobní setkání s Pánem byla všem k dispozici útulná modlitební chatka.

Odpoledne si mohl každý podle libosti vybrat z řady workshopů - například zpěv, tanec, skládání chval, anglické chvály, čtení Bible, duchovní dary, ale i základy sportů,

šifry, přednáška Teen Challenge, výtvarné workshopy a mnoho dalšího zajímavého. Pak přišel čas vyhrazený na sporty - kromě fotbalu patřila mezi nejoblíbenější hry Koulování. Papírové koule létaly vzduchem a nemilosrdně vyrazovaly jednotlivé hráče včetně „jízdy“ a „děla“ z obou týmů. Pokaždé to bylo hrozně napínavé.

Večer jsme se vždy sešli na společném shromáždění, kde jsme všichni odhodili ostych a naplno chválili Pána zpěvem i tancem. Program byl někdy prokládán i vypečenými hrami. Samozřejmě nechyběla jednoduchá slova s řadou výzev, které končily osobní službou či modlitbou. Bylo skvělé, že si sloužily i děti navzájem. Pro mladší oddíly končil program dříve a během ukládání zbýval i čas na společné čtení knížek. Program pro starší oddíly pokračoval dál slovem, chválami a případně další osobní službou. Mnohé děti byly dotčeny Boží láskou a některé byly naplněné Duchem svatým.

Cíl: Rumburk

Během týdne jsme zažili také celodenní výlet s hledáním pokladu a evangelizací v Rumburku. Výlet byl rozdělen na dvě výpravy s různou obtížností. Mladší oddíly při hledání pokladu zdolaly rozhlednu Dymník. Starší oddíly se při túře zase kochaly krásou Českosaského Švýcarska a pak jentak

stíhaly zpáteční vlak. Služba v Rumburku o dva dny později zahrnovala modlitby a rozdávání evangelizačních letáků. Účastnit se mohli jen děti a dospělí, kteří o to měli opravdový zájem. Naše táborová oranžová trika s nápisem „Vím kam jdu“ opravdu nešla ve městě přehlédnout.

I krmení je důležité (zvlášť zvíře)

V týdnu se skupinky střídaly v krmení místní zvíře, což bylo samozřejmě velmi atraktivní. O naše krmení se zase bezvadně staral místní pan kuchař. Uspořádat tábor pro více jak 100 dětí a přitom zachovat osobní přístup k jednotlivým dětem není zrovna jednoduchý cíl.

Proto týmovému vedení tábora a všem ostatním služebníkům patří náš obdiv. Za všechno díky a vzhůru na MEETPOINT 2008! :-)

Ondra a Marta Paskovi

Tak jak bylo na Teen Campu?

- Při chvalách jsem uvěřila, že je Bůh se mnou a naplnil mě velkou radostí.
- Povzbudilo mě, že si mě Bůh používal bez ohledu na mé pocity a (ne)schopnosti. Vidím, že se naplňuje zaslíbení, které mi Bůh dal, že se budou dít mocné věci skrze mé ruce. Tady (a nejen tu) to opravdu vidím - Bůh mě vede v osobních modlitbách za lidi a oni jsou povzbuzeni, potěšeni a přijímají od Boha požehnání. To se mi líbí.
- Po týdnu zde jsem se rozhodla, že omezím sledování televize na minimum, protože se tím ztratí mnoho času, který by se dal využít lépe.
- Někde na tábořišti jsem ztratil mikrofix, ale nevěděl jsem, kde. Mohlo to být úplně kdekoli. Modlil jsem se, že by mi nevadilo, kdybych ho našel, protože modlit se, abych ho našel, mi připadalo jako moc velký risk. A pak jsem ho našel, i když jsem ho nehledal.
- Na TC jsem jel s úmyslem odpočinout si a načerpat nové síly. Předtím jsem byl 2 týdny vedoucí skupinky dětí na táboře, a tak jsem se těšil na to, že nebudu muset nic organizovat. Předčilo to mé očekávání, byli tu pohodoví lidi, super chvály s TEDEM =), skupinky... Výlety vedené Mayem byly příjemné, byl jsem rád, že oproti loňsku jsem se podíval po okolí. A Bůh se mě dotýkal - a věřím, že nejen mě.
- Zajímavé místo, připravený program přes den a hlavně oceňuji večerní programy. Děkuji všem, co se podíleli na přípravě tábora. A pochopitelně, jak bylo na cenu slušné ubytování, tak stravování.

- Bylo to tu fajn. Díky Bohu za vše, co tady udělal (uzdravení, doteky, požehnání). Tak díky vedoucím za jejich práci a obětavost. Jsem rád, že jsem mohl Pána chválit i s kytarou. Velmi se mi líbily chvály a taky skupinky.
- Myslím, že jsem si to tu moc užila. Hodně jsem si zaspotovala a to jsem chtěla. Taky jsem se často s hol-kama chodila modlit do místnosti s rybičkou a zažily jsme tam s Bohem hezké chvíle. I chvály nebo celé večery byly krásné... prostě to bylo všechno super, jenom ta zima a sladký čaj mi trochu vadily :)
- Hodně jsem se přiblížila k Bohu! Hodně jsem cítila Jeho blízkost! Taky se mi moc líbilo, že po kázání byla možnost požehnání, problémy a tak.
- No, co na to mám říct. Bylo to tu čupr. Snídaně, oběd a samozřejmě večere! Vedoucí pokoje je velmi no coment. Už se těším na další Tc...
- Nejvíce se mi na TC líbily chvály. Při nich ke mně nejvíce z celého dne Bůh mluvil. Taky mě hodně povzbudilo to, že se hodně lidí zvedalo, zpívalo a chválilo

Pána. Že odhodili strach z toho, že by se před ostatními mohli ztrapnit - ale to opravdu nehrozilo, protože pak stáli úplně všichni. :-). Dobrý nápad pak taky byla modlitební „místnost“, kam jsem kdykoli mohla zajít a ztížit se před Bohem. Bůh ke mně po celý týden mluvil, ať už přímo, nebo skrz jiné osoby.

- Na TC se mi moc líbilo a bylo to tu super. Jsem ráda, že jsem mohla chodit k Miladě na workshop výtvarky, protože jsem se tam naučila plno hezkých věcí (např. drátkovat, malovat na hedvábí...)
- Líbily se mi strašně moc chvály. Cítila jsem

Boží přítomnost, ale tak velikou.

- Poprvé za život mi Bůh dával tu Jeho lásku. A slova pro lidi.
- Bůh byl tak skvělý. Uvědomila jsem si, že mě má moc rád. A taky že chci žít jen pro Ježíše.
- Chvály jsem díky TC začala mít o dost více ráda a jsem moc šťastná! Jsem ráda, že jsem si tu našla nové kamarády! A že jsem poznala, že chválit a modlit se má velice význam. A poznala jsem, že Bůh vážně je. Koupila jsem si tu svoji Bibli a už ji čtu a baví mě.

OZNÁMENÍ A INZERÁTY

Kurz o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi sloužíme a máme obecnství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stávají ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecnství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Abyste tuto možnost mohli zvážít, pořádáme kurz o vstupu do sboru, jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru. Seznámíte se také se základy naší vírouky a je prostor k otázkám. Absolvování kurzu nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tento kurz je vhodný i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud ho neabsolvovali.

Kurz má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdílecí a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a uskuteční se již s vedením příslušného regionu.

První tři setkání se uskuteční ve čtvrtek 4.10., 11.10. a 18.10. od 18 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně. Setkání bude končit okolo 19,30 hod.

Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail:

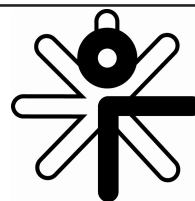
lubomir.ondracek@kaes.cz nebo telefon 724 435 300.

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.

Lubomír Ondráček

Hledám podnájem s věřící ženou v bytě 2+1, nebo pokoj s kk a vl. soc. zař. v rodinném domě.

Za nabídky předem děkuji. Tel: 776 024 387, lenkavavrinova@o2active.cz

**Mládež
KS Praha**

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST

středy
více info

17:00-19:00 hod

Dita Frantíková

775 367 678

dita.frantikova@kaes.cz

POROST

úterky
více info

17:30-19:30 hod

Dita Frantíková

775 367 678

dita.frantikova@kaes.cz

ODROST

pondělky
více info

18:30-21:00 hod

Michal Klesnil

737 984 138

mklesnil@atlas.cz

**VŽDY VE ČTVRTEK, 17:45
NA ŽERTVÁCH 23, PRAHA 8
(METRO B – PALMOVKA)**

VSTUP ZDARMA

DEN PŘEDEM PROSÍM POTVRDÍ ÚČAST (SMS, MAIL)

**Jde
v životě
ještě
o víc?** EXIT 316

20.09. ÚVODNÍ PÁRTY – JINÁ DIMENZE

VEČEŘE-MUZIKA-ÚVOD-VIDEO-DISKUSE-DEZERT

04.10. KONZUMNÍ ŽIVOT

WE ALL LIVE IN AMERICA

11.10. KLUCI A HOLKY

O PÁJOVI A LADĚNCE

18.10. ILUZE

SUPERSTAR A TVRDÁ REALITA

25.10. ŽIVOT PRO DRUHÉ

DO ULIC A POD MOSTY

01.11. ŠTRES

KDE „DOBÍT BATERKY“?

08.11. RADOST

BEZ CHEMICKÝCH PŘÍRAD

15.11. SAMOTA

SÁM UPROSTŘED DAVU

22.11. SMYSL ŽIVOTA

PRO CO ŽIJEŠ? PRO CO ZEMŘEŠ?

29.11. SELHÁNÍ...

...A ODPUŠTĚNÍ

30.11.-2.12. SPOLEČNÝ VÍKEND

A PŘEKVAPENÍ NA ZÁVĚR...

WWW.EXIT316.CZ, WWW.KURZYALFA.CZ

KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA
MILOS.POBORSKY@QUICK.CZ,
777 277 744

HOSPODAŘENÍ SBORU ZA 1. POLOLETÍ 2007

NÁKLADY

Režie:

běžný materiál.....	21 853,00 Kč
potraviny.....	14 683,00 Kč
stravenky.....	7 457,00 Kč
knihy, audio + video kazety, aparatura	11 252,50 Kč
vydávání Sborového dopisu.....	12 355,35 Kč
kancelářské potřeby.....	2 962,50 Kč
pohonné hmoty.....	4 753,00 Kč
cestovní příkazy (vč. letenky D. Snella a P. Gama)	39 981,95 Kč

evangelizační akce sboru (ml. Alfa).....	5 793,50 Kč
--	-------------

Služby:

provoz sboru	109 936,17 Kč
mandátní smlouva (L. Ondráček).....	92 938,00 Kč
poštovné.....	2 853,50 Kč
telefonní poplatky + internet	9 456,50 Kč
poplatky za mobilní tel.....	19 826,58 Kč
nájem	50 349,95 Kč
ubytování + stravování.....	38 290,00 Kč
poplatky bance, správní poplatky	6 186,93 Kč
semináře a vzděl. akce	11 250,00 Kč
pojištění majetku a zaměstnanců.....	15 472,00 Kč

Ostatní náklady

vzdělávání zam. a prac. sboru	10 350,50 Kč
kursové rozdíly	136,05 Kč
Členské příspěvky - ČEA.....	2 000,00 Kč

Mzdy:

Z. Kloudová-Mourková + DPP (mzda, soc. a zdrav. poj.)	240 459,60 Kč
--	---------------

Dary:

Dar práv. osobě (ČEA)	1 228,00 Kč
Dar - Angela Lama	3 000,00 Kč
CELKEM.....	734 825,58 Kč

VÝNOSY

Služby	39 146,50 Kč
Prodej zboží (Sborový dopis, potr.)	12 579,50 Kč
Úroky.....	4 659,02 Kč
Dary	27 045,71 Kč
Ostatní výnosy	43 255,60 Kč
Přeučtování nákladů mezi středisky.....	32 765,00 Kč
Odvody regionů	594 774,00 Kč
CELKEM.....	754 225,33 Kč

MISIJNÍ RADA (dary): Jaroslav Sloboda

Dohnalovi	30 000,00 Kč
Pitzmosovi	50 000,00 Kč
Kršiakovi	30 000,00 Kč
Mešák Okumu.....	6 000,00 Kč
CELKEM.....	116 000,00 Kč

GRANTOVÁ KOMISE (dary):

Dan Frantík

NF překladu Bible.....	36 000,00 Kč
KC Heřmánek	10 000,00 Kč
Diakonie Beránek	20 000,00 Kč
NF Nehemia.....	20 000,00 Kč
Dětský domov v Malawi.....	22 196,73 Kč
CELKEM.....	108 196,73 Kč

!!! SEMINÁŘ PRO MLÁDEŽ !!!

- Má profese, mé poslání -

- Proč křesťané pracují v různých profesích?
- Jak mohou svoji pracovní zkušenost využít ve službě Bohu?
- Kde všude můžeš Bohu sloužit jako učitel, lékař, údržbář, programátor, trenér atd.?

Odpověď na tyto otázky a povolání pro svůj život můžeš najít na semináři pro mládež.

Co: **Seminář Má profese, mé poslání**

Kdo: **Pořádá Interserve Europe ve spolupráci s KS Plzeň**

Kdy: **Sobota 8.12. 2007, program cca od 9-17**

Kde: V Kulturním centru B. Němcové 9, Plzeň

(sídlo YWAM, www.ywamplzen.org)

Jak: Chceš-li jet společně s týmem z KS Praha, přihlas se u Petra Hrdiny, petr.hrdina@centrum.cz, tel. 608127390

www.interserve.eu

Poselství z hlubin času

Neděle 28. října od 19:30

ve Strašnickém divadle

(Solidarity 53, Praha 10 - Strašnice)

Koupím dětské kolo s pomocnými kolečky vel. 12".

Dobrý stav.

Děkuji, Petr Hrdina 608127390,

petr.hrdina@centrum.cz

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

neděle 4.11. v 15:00, SOU na Spojovací,
Učňovská 1, Praha 3
chvály: 14:00 - 14:45

Sborová modlitební

29.10. v 18:00

Setkání služebníků

sobota 24.11. v 9:00

Modlitební skupinka za sbor

11., 18., 25.10. a 1.11. 6:00-7:00, Malý sál

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce
na adrese sboru.

Biblické hodiny

vždy v úterý v 18:15

- 2.10. **Kým jsme v Kristu**
(Lubomír Ondráček)
- 9.10. **Kristus a osm hran kříže -**
kristocentrické symboly kolem nás
(Václav Lamr)
- 16. 10. **Manželství** (Peter a Mária Wiesnerovi)
- 23.10. **Římanům I** (David Drapák)
Spravedlivý z víry bude živ (úvod do
dopisu, historické pozadí, základní
otázky, celková orientace); kapitoly 1-3
- 30.10. **Římanům II** (David Drapák)
Boží milost v evangeliu (otázky spoje-
né se spravedlností a hříchem, zákonem
a milostí, vedení Duchem Svatým, atd.,
v životě křesťana); kapitoly 4-8

FIRST TRY

Koncert kapely RUNWAY a Mládežnické skupiny KS Praha
sobota 20. října 18.00 hodin, sborový dům Na Žertvách 23, Palmovka
Přijďte i se svými kamarády!
Volné vstupenky k dostání na dorostu nebo v kanceláři sboru.

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- Kolektivní vedení
- Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní
centrum - Motýlek, Vlčková 1067,
Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova,
2 min. od metra Rajská zahrada)
- Počet členů: 27/10/23

ZÁPAD

- Kolektivní vedení
- Shromáždění: Ne 15:30
- Komunitní centrum v Nových Butovicích
(stanice metra Hůrka), poslední neděle
v měsíci Misijní středisko Barrandov
- Počet členů: 55/18/20

JIH

- Pastor: Miloš Poborský
- Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30),
ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090,
vchod B, Modřany, Praha 4
- Modlitební chvíle:
Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- Počet členů: 44/5/14

VÝCHOD

- Vedením pověřen: Otakar Kunzmann
- Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
- Reg. modlitební: Ne 15:00 každou neděli
v knihovně
- Počet členů: 92/16/20

SEVER

- Vedením pověřen: Tomáš Božovský
- Shromáždění:
Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- Regionální modlitební: Po 22.10. v 18:00
u Václavíků
- Počet členů: 108/25/58

JIHOVÝCHOD

- Pastor: Zdeněk Rašovský
- Shromáždění: Ne 9:30 (8:50 modlitební),
Křesťanské centrum JM (vchod od hřiště),
Modletická 1401, Praha 4
- Počet členů: 44/0/22

PALMOVKA

- Pastor: Martin Čunek
- Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
- Počet členů: 79/15/28

STŘED

- Kolektivní vedení
- Shromáždění: Ne 10:00,
Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- Počet členů: 87/20/42

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
<http://www.paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300
konst. s.: 0558
var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103		Angel Lama

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.
Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli
4. listopadu 2007.**

Téma: Apoštolské vyznání víry

